

A honvédelmi minisztérium magartartása

A 230. paragrafusban foglaltak gyakorlati alkalmazását a honvédelmi minisztériumnak kellett részletesen kidolgoznia. A minisztérium dolgát megnehezítette, hogy a parlament éppen akkor tárgyalta a második zsidótörvény tervezetét. A javasolt törvény 5. paragrafusa kimondta, hogy zsidó az államigazgatásban sem országos, sem helyi szinten nem alkalmazható. Kimondta azt is, hogy a hadseregben sem maradhat zsidó sem polgári alkalmazottként, sem katonatisztként, noha ezek száma csekély volt.

A honvédelmi minisztérium azon volt, hogy tisztázza, miként érinti a hadsereget a második zsidótörvény, és kialakítsa saját álláspontját a zsidókérdésben. Ebből a célból 1939. március 31-ére értekezletet hívtak össze. A tanácskozáson a hadsereg felső régióihoz tartozó vezető személyiségek vettek részt. A meghívókat két nappal előbb küldték szét, feltüntetve a napirendre tűzött témát. A megbeszéléstől a következő kérdések tisztázását várták:

- elvileg kit kell zsidónak tekinteni;
- név szerint ki zsidó a tisztikarban, valamint a hadapródok között, a ténylegesek, illetve a tartalékosok körében;
- milyen eljárás alkalmazandó, hogy megállapítsák, vajon zsidó-e valaki vagy sem;
- milyen eljárással állítható össze kategóriák szerinti csoportosításban a hadseregben lévő zsidók névjegyzéke?⁷

Az értekezlet résztvevői arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a „ki a zsidó” kérdését a második zsidótörvény alapján kell eldönteni, azzal a megszorítással, hogy tényleges katonatisztknél még szigorúbban kell alkalmazni a törvényt, mint egyébként. Nem tudtak megegyezni azonban abban, hogy mi legyen a tartalékos tisztekkel, továbbá hogy mi legyen azokkal, akik magas katonai kitüntetések birtokosai, s függőben maradt az a kérdés is, hogy teljesíthet-e rendes katonai szolgálatot zsidó vagy sem. Ez utóbbi tárgyban három lehetőség merült fel. A minisztérium elnöki osztályának vezetője, Németh Imre ezredes azt javasolta, hogy a zsidókat külön egységbe gyűjtve osszák be a harci alakulatokhoz szigorú felügyelet és vezénylet alatt. László Dezső ezredes a vezérkar nevében azt indítványozta, hogy a zsidókból különleges alakulatokat szervezzenek, és a keresztényekből álló csapatok előtt helyezték el azokat. A honvédelmi miniszter azt az álláspontot képviselte, hogy a zsidókat különleges munkasalakulatokba osszák be. Az értekezlet résztvevőinek többsége a két első javaslat valamelyike felé hajlott, tudniillik hogy a zsidók a harci alakulatok kötelékében szolgáljanak. Végül azonban a döntést elnapolták,